

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀθ ἡ ν α ς

NEON ETOS
1899

Τὸ ἀρχόμενον σήμερον νέον ἔτος 1899

ἄγνωστον ὅποια γεγονότα

θὰ φέρῃ εἰς τὸ μέσον ἢ ὅποια θὰ ἐξελιχθῇ ἢ τύχῃ τῶν πραγμάτων τοῦ ἑλληνισμοῦ. Δὲν ἐπιχειροῦμεν δέ, ὡς ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἐθισται, νὰ ἐπισκοπήσωμεν τὸ παρελθόν, διότι τόσον πρόσφατα καὶ ὀδυνηρὰ εἰσὶ τὰ κατ' αὐτὸ γινόμενα, ὥστε παρερχόμεθα ἐν σιγῇ καὶ στρέφομεν τὴν προσοχήν μας εἰς τὸ μέλλον ὅπως διακρίνωμεν, ἐν μέσῳ τοῦ σκο-
τους τοὺς κινδύνους οἵτινες ἐνδέχεται νὰ ἐν-
σκήψωσι καὶ τὰ ἀπρόοπτα γεγονότα ἅτινα πιθανὸν νὰ ἐξεγείρωσι πάλιν τὴν προσοχήν τὴν ἀποκοιμηθεῖσαν τοῦ ἑλληνισμοῦ. Εἶνε ἀναντίρρητον, ἔλεγε πρό τινας σεβαστὸς φί-
λος ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐπλάσθημεν μό-
νον διὰ νὰ ραχατεύωμεν καὶ νὰ ἐξεγειρώ-
μεθα, νὰ κραυγάζωμεν ὅταν θύελλα δεινὴ ἐν-
σκήψῃ καὶ ὀρμητικὰ ρεύματα περικλεί-
σωσι τὸν οἶκον ἡμῶν καὶ ὑποσκάψωσι τὰ θεμέλιά του. Ἀλλὰ κοιμώμενοι πάντοτε καὶ ἐξεγειρόμενοι ἀργὰ ἴσως καταληφθώμεν ἐν ὥρᾳ κινδύνου καὶ ὑπὸ ληθάργου καὶ τότε ἀφύκτως θὰ ἀπολεσθώμεν. Κατὰ τὸ 1886 ἤτοι προδωδεκαετίας ὅτε στρατιὰ ἑλλήνων παρετάχθη εἰς τὰ ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα, οἱ βούλγαροι ὑπῆρξαν οἱ αἵτιοι, αὐτοὶ μᾶς ἠνάγκασαν νὰ ἐξεγερθώμεν ἐκοιμώμεθα γλυκὺν ὕπνον ἐνῷ αὐτοὶ εἰργάζοντο πρὸ πολλοῦ καὶ ὅτε ἐσήμανεν ἡ ὥρᾳ ἤρπασαν τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν καὶ ἤνωσαν αὐτὴν μετὰ τὴν Βουλγαρίαν. Κατὰ τὸ 1896 πάλιν, ὅτε τὸ πρῶτον ἐκρότησαν ἐν Μακε-
δονίᾳ ἑλληνικὰ ὅπλα καὶ παρήχθη ἐν Εὐρώ-
πῃ εὐάρεστος ἐντύπωσις τὸ δὲ ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἀναλαβὸν ἐκ τῆς περιδεοῦς κα-
ταστάσεως στερεῶς εἶχετο τῶν ἐθνικῶν πό-
θων καὶ ὀνείρων, μήπως ἀγνοοῦμεν ὅτι οἱ βούλγαροι ὑπῆρξαν οἱ αἵτιοι; Εἶχε προηγηθῇ ἡ ἐπανάστασις τῶν βουλγαρικῶν μακεδονι-
κῶν κομητῶν ἢν τόσον ἐπιτυχῶς κατέ-
πνιξεν ὁ ὀθωμανικὸς στρατός· συνέπεια τῆς βουλγαρικῆς ταύτης ἐπαναστάσεως ὑπῆρξεν ἡ σύστασις τῆς Ἐθνικῆς Ἐταιρίας, ὡς ἐ-
δηλώθη ὑπὸ τῆς δημοσιευθείσης λογοδοσίας αὐτῆς, καὶ πρῶτον αὐτῆς ἔργον ἡ ἐκστρα-
τεία τοῦ Μπρούφα, ἥτις τόσον ἐπέτυχε, ὥστε προῦκάλεσε γενικὴν ἐν Εὐρώπῃ ἐκ-
πληξιν.

Παραλείπομεν τὰ ἐν τῷ μεταξὺ συμ-
βάντα καὶ ἐπισκοποῦμεν τὰ σήμερον γιγνώ-
μενα· οἱ βούλγαροι ἤρξαντο ἀπὸ τοῦδε μυ-
στικῶς ἐργαζόμενοι ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας καὶ ἐξαπλοῦσι, γενικεύουσι τὰς ἰδέας αὐ-
τῶν. Ἐκ δὲ τῶν πραγμάτων ὁλὸν γίνε-
ται ὅτι προέβησαν εἰς σπουδαῖον μέτρον ὅ-
περ πολὺ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν

τοῦ σκοποῦ αὐτῶν· πρῶτον αὐτῶν βῆμα ὑπῆρξεν ἡ μετὰ τῶν Βουλγάρων συνεννόη-
σις. Διὰ τοῦτο πρὸς τὰ μανιφέστα τὰ ὁ-
ποῖα διασπείρει τὸ μακεδονικὸν κομιτάτον ἔρχεται ἐπίκουρος ἡ Ἀλβανικὴ ἐξέγερσις καὶ ὁ ἐρεθισμός. Τὸ δὲ ὅσον ὅπου συνερχό-
μενον ἐν Γενεύῃ βουλγαρικὸν συνέδριον σκο-
πὸν ἔχει νὰ διατυμπανίσῃ τὴν ἀθλιότητα τῆς διοικήσεως τῆς Μακεδονίας, νὰ προ-
καλέσῃ τὴν προσοχήν τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν αὐτονομίαν τῆς χώρας ταύτης ἐν ἡ κατὰ τοὺς Βουλγάρους ὑπερισχύει ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμός· ἀλλὰ, καὶ ἂν δὲν ὑπερισχύῃ ὁ βουλγαρικὸς πληθυσμός, αὐτοὶ εἶνε ἱκανοὶ νὰ καταστήσωσιν αὐτὸν ὑπέρ-
τερον ὡς ἡ Μακεδονία αὐτονομηθῇ.

Καθ' ἡμᾶς ἡ Μακεδονία οὔτε εἶνε δυ-
νατὸν νὰ ἀποτελέσῃ αὐτόνομον πολιτείαν οὔτε θὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχήν τῶν εὐ-
ρωπαϊκῶν ἀνακτοβουλιῶν ὁ βουλγαρικὸς ἐ-
ρεθισμός καὶ ἡ πατριωτικὴ των ἐξάψις. Τὸ ἀνόμοιον τοῦ μακεδονικοῦ πληθυσμοῦ καὶ αἱ ὑφιστάμεναι ζηλοτυπία καὶ ἐριδὲς τῶν διαφορῶν ἐθνοτήτων δίδουσι ἀκριβῆ γνῶσιν περὶ τῶν τραγικῶν γεγονότων καὶ ταραχῶν αἵτινες θὰ συμβῶσιν ἐν ἡ περιπτώ-
σει ἀποφασισθῇ νὰ αὐτονομηθῇ ἡ Μακε-
δονία· ὁ Ἕλλην θὰ φροντίξῃ νὰ υπερβάλῃ τὸν Βούλγαρον, ὁ Βούλγαρος τὸν Ἕλληνα, τὸν Ἀλβανόν, τὸν Σέρβον· ἐν τῇ πάλῃ ταύτῃ θὰ ἀναπτυχθῇ μεγαλειτέρα κακο-
δαιμονία διὰ τὴν Μακεδονίαν· ἐὰν ὑποθέ-
τουν οἱ Βούλγαροι ὅτι διὰ τῆς αὐτονομίας θὰ στήσωσι τὸν θρόνον τῆς γαλήνης καὶ τῆς καλῆς διοικήσεως λανθάνονται· ἐὰν δὲ πάλιν φαντάζωνται ὅτι οὕτω θὰ κατέλθωσιν εἰς τὸ Αἰγαῖον ὑπολογίζουσιν ἐσφαλμένως.

Τὸ εὐλογώτερον πάντων καὶ τὸ ὁ καιό-
τερον ὅπερ ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ τὴν προ-
σοχήν τῆς Εὐρώπης εἶνε ὕψωσις φωνῆς ὑ-
πὲρ τῆς Ἡπείρου καὶ Ἀλβανίας· εἰς τὰς χώρας ταύτας οἰκοῦσι δύο καὶ μόνον στοι-
χεῖα ἡδελφομένα καὶ συνδεδεμένα. μὴ δια-
φωνοῦντα, οὔτε ἐχθρικῶς διακείμενα. Ἡ Ἡπειρος καὶ ἡ Ἀλβανία δύνανται νὰ ἀπο-
τελέσωσιν αὐτόνομον καὶ ἀνεξάρτητον πο-
λιτείαν ὑπὸ ἑνα ἡγεμόνα· ἀλλὰ ποτὲ ὑπὲρ τοῦ ζητήματος τούτου δὲν εἰργάσθη οὐδεὶς καὶ δὲν ἐξηνέχθη οὐδεμία γνώμη. Τώρα ὅτε οἱ Μακεδόνες ἐργάζονται ὑπὲρ Μακεδονο-
αλβανικῆς αὐτονομίας διετυμπανίσθη καὶ ἡ ἰδρυσις παρομοίου συλλόγου ἐν Ἀθήναις ἐκ προσώπων τὰ ὅποια ὁμολογουμένως ἐμ-
πνέουν σεβασμόν, ἀλλὰ τὰ ὅποια εἶνε ἐντε-
λῶς ἀκατάλληλα διὰ τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπαγγέλλονται, νὰ ἀγάγωσιν εἰς πέρας.

Ἡ μανία τοῦ Ἕλληνος εἶνε νὰ ἀναμιγνύε-
ται παντοῦ, νὰ φαίνεται ὅτι ἐργάζεται ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, νὰ ἐπιδεικνύηται ὅτι εἶνε σύμ-
βουλος πρόεδρος κτλ. ἀδιάφορον ἂν πέραν τῆς χειρὸς του ἄγνοε τί ἐστὶ Μακεδονία, Ἡπειρος, Ἀλβανία. Ἀλλὰ καὶ ἡ δυσπι-
στία τῶν ἔξω πρὸς τε τοὺς συλλόγους καὶ

τὰ πρόσωπα εἶνε τοιαύτη ὥστε καὶ ἂν ὑπο-
τεθῇ ὅτι θέλομεν νὰ ἐργασθώμεν δὲν μᾶς πιστεύουν πλέον. Ὑπῆρξαμεν πάντοτε ψευ-
στὰι, κατεδώσαμεν εἰς τὴν δημοσιογραφίαν ὀνόματα ἅτινα ἔπρεπε νὰ μὴ γνωσθῶσι ποτέ· γενναῖοι ὅταν δὲν ὑπάρχωσι κίνδυνοι καὶ δειλοὶ ὅταν φαντασθώμεν τὰ προσωπικὰ ἡμῶν συμφέροντα.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Αἱ πληγαὶ τοῦ Ἡπειρώτου χωρικοῦ

Γ' Οἱ Ἀρβανῖτες (συνέχ. προηγ. φύλ.)

Ἐδῶ κύριοι εἶνε αἱ φυλακαὶ τῶν Ἰωαννί-
νων· βλέπετε τὸ ἐξωτερικὸν τῆς οἰκοδομῆς, τὸ ἀπέραντον καὶ πολυσύνθετον αὐτὸ σαρὰί; τὸ ἐπὶ αἰῶνας ὀλοκλήρους ἀφαίρεσαν τὴν ἐν δου-
λείᾳ ἐλευθερίαν τίς οἶδε πόσων καὶ πόσων ἀθῶων χριστιανῶν, τὸ συντρίψαν τίς οἶδε πόσους ἐνθου-
σιασμοὺς καὶ καταπνίξαν, τίς οἶδε πόσας καὶ πόσας μεγάλας ἰδέας· κατηραμένοι τοῖχοι! ποῦ περικλείετε τόσους καὶ τόσους στεναγμούς, ποῦ ἐφθείρατε τόσῃ καὶ τόσῃ ζωῇ, τόσον σφρίγος, τόσα νειάτα· κατηραμένοι τοῖχοι, πνίχται τῆς ἐλευθερίας, καταστροφεῖς ἰδεῶν ἐλευθέρων, σω-
τηρίων, ὑψηλῶν, οἱ ὅποιοι βαστάτε τὴν ψυχὴν εἰς τὴν ἀπελπισίαν, εἰς τὴν ἀπαγοήτευσιν, εἰς τὴν διαφθοράν, ἣν περικλείετε ἐντὸς τῆς ἀτίμου καὶ ἀπανθρώπου περιοχῆς Σας. Ἀχ! Τύραννοι αἰμοδόροι, ἄγριοι, πληγὴ αἰωνία τῶν ἀδελφῶν μου, ἐργάται δουλείας καὶ παρασκευασταὶ βίου ἀθλιεστάτου, βίου ἀφορήτου, βίου ξηροῦ, ἀγόνου, μισητοῦ· λάτρετε οἰμωγῶν καὶ θρήνων καὶ ὀδυρ-
μῶν, ἀπαίσιτοι παραγωγεῖς τῶν ὠχρῶν καὶ χλω-
μῶν προσώπων, τῶν θλίψεων καὶ τῆς κατηφείας ὑποστηρικταί· ἔχιδνες, ἐφευρέται βασάνων· ἀπαί-
σιοι δαίμονες, οἱ ὅποιοι εἰς ἀνακάλυψιν βασάνων καταναλίσκετε τὸ σκοτεινὸν καὶ ἄγριον πνεῦμα σας, εἰς διαφθοράν τῆς τιμῆς τοῦ χριστιανοῦ ἐξο-
δεύετε τὰς ἐνεργείας σας, εἰς φυγάδευσιν τῆς εὐ-
τυχίας ἀπὸ τῶν ὑπηκόων σας ἔχετε ἐστραμμένην ὁλὴν σας τὴν προσοχήν, πρὸς ἐξάπλωσιν τῆς δυ-
στυχίας μόνον καὶ μόνον μεριμνᾶτε· ἐρροφήζατε ὅλον τὸ αἷμα τῆς ἀδελφῆς μου, μεταβάλατε τὴν ὥραίαν μου πατρίδα εἰς ἐργαστήριον διαφθορᾶς καὶ ἐκεῖ ὅπου ἄλλοτε ἐβλάστανον καὶ μετὰ τὸν καιρὸν ἐπαίρνον ζῶν καὶ φτερὰ αἱ μεγάλαί ἰδέαι, ὅπου κατεσκήνου ἡ εὐσπλαγχνία, ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν πατρίδα, ὁ πόνος διὰ τὰ βασανὰ τῶν ἀδελ-
φῶν, ἐκεῖ ἔχουν ἐκπλώσῃ τὴν εἰσέλθῃ, τὴν μισαρὰν, ἀποτρόπαιον μορφήν των τὸ μῖσος, ὁ φθόνος, ἡ προδοσία, τὸ κακούργημα, ἡ ἀγριότης, ἡ ἀπανθρωπία. Καὶ ἐπὶ τῆς διαφθορᾶς αὐ-
τῆς βασιλεύετε ἀμέριμνοι σεῖς τώρα, χωρὶς νὰ φοβῆσθε κανένα, χωρὶς νὰ ἔχητε καμμίαν ὑπο-
ψίαν. Γνωρίζετε τὴν κατάστασιν ἣν ἐδημιου-
ργήσατε, ἤξευρετε ὅτι δὲν βασιλεύουν εἰς τὰ ὄρη πλέον τὰ ἀτρόμητα παλληκάρια, οἱ ἄνδρες τῆς ἐλευθερίας προμαχοὶ ἐξέλιπον οἱ Κασσαντώ-
νιδες καὶ Λαπεινώται ἀπὸ τοῦ Πίνου· δὲν βροντᾷ εἰς τὰ ὄρη τοῦ Σουλίου ἡ ἡρωϊκὴ φωνὴ τῶν Τσάβελαίων καὶ Μποτσάρων καὶ τῶν ἄλλων ἡρώων οὓς ἔτρεφον τὰ υπερήφανα ἐκεῖνα βουνά· εἰς τὰς πόλεις καὶ εἰς τοὺς κάμπους ἐ-
χάθησαν οἱ πολυεῖροι ἐκεῖνοι ἄνδρες, οἱ ἄγνοι πατριῶται, οἱ ἐνθερμοὶ ἀδελφοί, ἀντ' αὐτῶν δὲ παντοῦ ὅζει ἡ σαπρὴ τῶν τέκνων τῆς διαφθο-

ράς πανταχού διεσκορπισθήσαν ιδέαι ποταπαί, ιδέαι ταπειναί· πανταχού αναίδειν, κολακεία εξευτελισμός.

Εδώ βλέπετε το έσωτερικόν της οικοδομής· τὰ καθύγρα καὶ μουσικῆν πάντοτε μπου-δρουμία εἰς τὰ ὅποια τίς εἶδε ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς δουλείας πόση λεβεντιά ἐλάθη, πόσα κορυμνὰ σὰν βράχοι ἐσάφησαν, πόση ἀνδρεία ἐμαράνθη· βλέπετε τὸ σκοτάδι, ποὺ βασιλεύει πάντοτε ἐδῶ· μόνον ἀπὸ τὰ μικρὰ ἐκείνα παραθυράκια εἰσέρ-χεται ὀλίγον φῶς, ὥστε ἀμυδρῶς πῶς θὰ εἶδω-μεν τοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀλλὰ μὴ νομίστῃτε ὅτι τὰ εὐρωμεν μέσα εἰς αὐτὰς πλεον προμάχους τῆς εὐθυμίας τοὺς αὐτοὺς τοῦ Πίνου, τοὺς προ-στάτας τῶν ἀδυνάτων ὅι οἱ ποιοὶ ἐπρόβαλλον τὴν πλατείαν σὺν κἀστὸρ στήθια τῶν κατὰ τῆς θη-ριωδίας τῶν Τούρκων, δὲν θὰ ἀνεύρωμεν που-θενά ἔχρη τῶν μεγάλων ιδέων, μάτην θὰ ἀναζη-τησώμεν καπετάνους καὶ κλερτίπουλα τὰ ὅποια ἐπολέμουν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς πατρίδος καὶ ζήτου ἀπὸ αὐτοὺς ἀρετὰ χρημάτων διὰ νὰ τοὺς ἀπολύσιν· αὐτοὶ ποὺ βλέπετε ἐδῶ εἶναι ὅλοι τῆς ἰδίας κατηγορίας ἀλλὰ ἀπὸ διάφορα χω-ρία· κατηγοροῦνται ὅτι εἶχον συνεινῆσιν μὲ τοὺς Ἕλληνας· κάποιος ἐχρὸς τῶν ἐστέλε εἶνα γράμμα-τάνων καὶ καὶ τοὺς κατηγόρησε καὶ ἡ ἀρχὴ τοὺς βαστάει μέσα καὶ ἐπειθε γινώσκει, ὅτι ἂν δικα-σθῶν θὰ ἀθωωθῶν διότι ἐν ὑπάρχει καμιά ἐνοχοποιητικὴ ἀποδείξις δὲν τοὺς κιάζει ἀλλ' ἀναβάλλει ἐπ' ἄπειρον τὴν ἡμέραν τῆς δίκης.

Εδώ κρατοῦνται διὰ βασιλικὰ δικαιώματα· χρόνια τοὺς ἐνθυμούμεν αὐτοὺς ἐδῶ εἶναι πτω-χοὶ ὁ δυνάμει καὶ δὲν ἔχουν νὰ πληρώσιν καὶ καθόνται μέσα· ἐδῶ εἶναι φυλακισμένοι ἀπὸ ἀρεντικὰ χωρία· ὅποιον βλέπουν οἱ ἀρεντάδες τῶν χωρίων ὀλίγον ζωπρὸν, ὀλίγον ὑπερήφανον ποὺ εὐρίσκουν μίαν ἀφορμὴν καὶ τὸν ρίπτουν εἰς τὴν φυλακὴν.

Αὐτοὶ εἶναι ταξιδιωτὰ ποὺ ἔλπειν χρόνιαν ἀπὸ τὴν πατρίδα τῶν καὶ ἡ ἀνάγκη πρὸς αὐτὴν τοὺς ἡνάγκασε νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν πατρίδα τῶν· ἀλλ' οἱ ἐν τοῖς πράγμασι τοὺς ἐμυρίσθη-σαν ὅτι ἔχουν ὀλίγα παραὸντῃα καὶ ἐννοοῦν νὰ τὰ πάρουν αὐτοὶ καλλίτερα· ἔβαλαν λοιπὸν εἰς ἐνέργειαν διαφόρους μεθόδους καὶ τοὺς ἐπράβη-σαν εἰς τὰ δάκτια τῆς φυλακῆς· ἂν πληρώσουν θὰ εὐγουν.

Αὐτοὶ ἐδῶ κατηγοροῦνται διὰ καυγάδες ἀ-ναμεταξύ τῶν καὶ διὰ διάφορα ἄλλα πλημμελῆ-ματα· ἀναβάλλεται ὁμῶς σκοπῆσαι ἡ ἡμέρα τῆς δίκης τῶν, πρέπει νὰ πληρώσουν, νὰ φέρουν κανένα δῶρον, νὰ θυσιάσουν εἰς τὰς κτηνώδεις ὀρέξεις τῶν μεγάλων, καὶ νὰ ὑποφέρουν κάμποσο καιρὸν ἐν τῇ φυλακῇ.

Εδώ εἶναι ὁ Κούσιος μὲ τὰ παλληκάρια του, εἶναι ἡ μόνη ἀπομείνασα λεβεντιά ἡ ὅποια μα-ραίνεται ἐδῶ εἰς τὴν φυλακὴν ἔτη πολλὰ εἶναι κλεισμένοι ἐδῶ μέσα ὁ γέρον Κούσιος οὕτε δικά-ζεται οὕτε καταδικάζεται ἀλλὰ θὰ ρέψῃ ἐδῶ εἰς τὴν φυλακὴν καὶ αὐτὸς καὶ τὰ παλληκά-ρια του.

Εδώ εἰς αὐτὴν τὴν εἰκόνα βλέπετε τὸν χω-ρικὸν αὐτὸν ποὺ τὸν ἔχουν εἰς τὴν μέσην ἐκεῖ-νοι οἱ στρατιῶται· αὐτὸν τὸν ἦρυν ὅσον δρό-μον καὶ τὸν ἡνάγκασαν νὰ πάρῃ εἰς τὰ χεῖρά του ἕνα ὄπλον Γρὰ τὸ ὅποιον ἐπὶ θανατικὴ ποινὴ ἡ ἐπὶ ἐξορία τιμωρεῖται ἐν Τουρκίᾳ, διότι τὸ ὄπλον τοῦτο θεωρεῖται ἐν μαρτύριον ὅτι ὁ κα-τέχων αὐτὸ ἐμπνέεται ἀπὸ ἐπαναστατικὰς ιδέας καὶ ἔχει συνενόησιν μὲ τοὺς Ἕλληνας· ἀπ' οὗ τοῦ ἔωσαν τὸ ὄπλον τὸν κατηγοροῦν τώρα ὅτι θὰ τὸν πηγαίνωσιν δεμένον εἰς τὰ Ἰωάννινα ἐὰν δὲν πληρώσῃ, ὅτι ἔχει καὶ δὲν ἔχει διὰ νὰ σώσῃ τὸ σαρκίον του. Εἶναι καὶ αὐτὰ μία μέ-θοδος συχνότατῃ τῶν Ἀρβανιτῶν πρὸς ἀργυρο-

λογίαν· καὶ τὸ γεγονός τοῦτο μὲς ὑπενθυμίζει παρόμοιον γεγονὸς συμβῆναι πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐν τῇ περιοχῇ Πρεβέζης. Ὁ Χουσεῖν-βέης Ντίνος εἶχε φιλονικίας μὲ τοὺς χωρικοὺς τοῦ Λαύρου καὶ τοῦ Παληορόφορου. Ὁ διαπερίστερος ἐκ τῶν χωρικῶν ἦτο κάποιος Οἰκονόμος ὁ ὅποιος διὰ τῆς εὐθυμίας του συχνὰ πικρὰ ἠγόηλει τὰ νεῦρα τοῦ Χουσεῖν-βέη καὶ ἐτάρτατε τὰ σχέδια αὐτοῦ· ὀλίγη μαπαρούτη λοιπὸν ἐπ' αὐτὸν ἐνέργειαν διὰ νὰ γλητώσῃ μὴ γὰρ πάντα ἀπὸ τὸν οὐλη-ρὸν αὐτὸν ἄνθρωπον· καὶ ἀμέσως εἶδε εἰς ἕνα παλληκάρι τοῦ ὀλίγου μαπαρούτη σὲ μὴ σκούλα νὰ ὑπάγῃ νὰ τὴν ζυγίσῃ εἰς τὸ μαγαζὶ τοῦ Οἰκο-νόμου. Ἐνῶ δὲ ὁ Οἰκονόμος ἐξήγγιζε τὴν μαπαρού-την εἰσέρχεται αἰφνης ὁ Χουσεῖν βέης, κατὰ-σχει ταύτην εἰς χεῖρας του καὶ δεμένον τὸν ἐστέλει εἰς τὰς φυλάκας ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐγγίχε πρὸ ὀλίγου χρόνου ἀνάμει πλὴν ἀπ' οὗ ἐξῶ-δευσε καὶ τὰ μαλλιά τῆς κεφαλῆς του· ἀναρί-θμητα εἶναι τὰ θύματα τῆς μαπαρούτης καὶ τοῦ Γαρῆ, εἶναι τὸ ἀσφαλιστάτον μέσον πρὸς ἀκο-πον ἀργυρολογίαν καὶ ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῶν ζω-ηρῶν πῶς ραγιάδων.

Εδώ βλέπετε τὸ δαιμονισμένο ξύλο ποὺ τρώγει ὁ χωρικός αὐτός, εἶχε τὴν ἀναίδειαν νὰ καθῆται μὲ τὸ ἕνα ποδάρι ἐπάνω εἰς τὸ ἄλλο ἐν ᾧ περνοῦσε ὁ ἀγὰς, ὁ γυμνὸς καὶ ξεπόλυτος, ὁ φυλακισμένος ἐκεῖνος λιάπης ποὺ τὸν δέρνει· ὅταν περῇ Τούρκος πρέπει νὰ σηκώνωνται ὁρ-θαὶ ὅλοι οἱ ραγιάδες μικροὶ καὶ μεγάλοι. Ἐνῶ δὲ κανεὶς δὲν θέλει νὰ ὑποταχθῇ εἰς τὴν ἀπάν-τησιν ταύτην, παθαίνει ὅ,τι ἐπαθε καὶ ὁ χωρι-κὸς οὗτος.

Ἐξεδόθη τὸ πρῶτον φύλλον τῆς «Ἐπι-σήμευ Ἐφημερίδος» τῆς Κρητικῆς Πολιτείας». Ἐν αὐτῇ ἐμφανίζονται πρῶτον ἡ γνωστὴ προ-κηρυξὶς τοῦ Πρίγκιπος πρὸς τὸν Κρητικὸν Λαόν καὶ τὸ ἐξῆς διάταγμα περὶ συστάσεως ἐπιτροπείας πρὸς παρασκευὴν σχεδίου τοῦ Πολιτεύματος :

Ἡμεῖς Πρίγκιψ Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος
Γεώργιος Ἀρμανίου ἐν Κρήτῃ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ὑπὸ τῶν τεσσάρων προσταθῶν Δυνάμεων διατυπωθεῖσαν ἐπιθυ-μίαν, ὅπως πρῶτῃ φροντίδι ἡμῶν ἡ ἡ ἐκ συμφω-νου μετὰ τῆς Συνελεύσεως ἐν τῇ ὁποίᾳ θ' ἀντι-προσωπεύονται πάντα τὰ στοιχεῖα τοῦ Κρητι-κοῦ πληθυσμοῦ, ἵδρωσι συστήματος Κυβερνή-σεως αὐτονομίου, ἱκανῆς ν' ἀπαλλάτῃ ἐν ἴσῳ με-τρητὰ τὰ πρόσωπα καὶ τὰς περιουσίας καθὼς καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἐξασκῶσιν πάντων τῶν θρη-σκευμάτων, ἀπορριπτῶν καὶ διατάσσων.

Διορίζομεν Ἐπιτροπείαν, ἀποτελουμένην ἐκ ἐκ τῶν Ἰωάν. Σπυριανῆ, καὶ προέδρου, καὶ τῶν μελῶν Ἐλευθερίου Βενιζέλου, Κωνσ-τατίνου, Μινωῆς Λουγάρη, Μεχμέτ Πετινῆ, Νεσιμὴ Φαροφουράκη, Χαρ. Πολυγέωργ, Φρανζή, Φραντζεσκάκη, Μαν. Κουντουρίου, Ἐμμ. Ζαχα-ράκη, Στυλ. Φωτᾶκη, Ἀλφ. Βεῖσάνου, Ἀντωνίου Χατζηδάκη, Δαυτὸ Ἐκθυροῦ, Χασάν Στυλιανῆ, εἰς οὓς ἐνελλόμην διὰ ἐκπονήσων ἐν συνεννοήσει μεθ' ἡμῶν τὰ πρὸς ἐπίτευ-ξιν τοῦ ἀνωτέρου σκοποῦ ἀναγκαῖα νομοσχέδια, ὅπως ταῦτα εἰσαχθῶσι πρὸς συζήτησιν καὶ ἐπι-ψηφίσιν ἐνώπιον τῆς πρὸς τοῦτο συγκαληθσομέ-νης Συνελεύσεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ Ἡμεῖς θέλομεν μεριμνήσῃ διὰ τῆς ἀρωγῆς τῶν διεθνῶν στρατιωτικῶν ἀρ-χῶν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως, συμπληρώσιν τοῦ αἰσίου χωροῦντος ἀρκεψιμοῦ, πεινιόστητιν τῶν προσφύγων καὶ διαγρῶσιν χωροφυλακῆς, ἱκανῆς ἀναλάβῃ τὴν φρουρὴν τοῦ τόπου καὶ τῆς ἡσυχίας αὐτοῦ.

Ἐν Χανίοις τῇ 25 Δεκεμβρίου 1898
ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἐπὶ τῇ ἐπικαιμένην ὡς γνωστὸν, μεταθί-σει, τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου εἰς Ἡράκλειον, ἡ δημαρχία τῆς πόλεως ταύτης δραστηρίως προ-βαίνει εἰς τὰς καταλλήλους προετοιμασίας διὰ τὴν υποδοχὴν αὐτοῦ. Καὶ ἵνα ἡ υποδοχὴ γένηται ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλοπρεπέστερα, ὁ δημαρχος

Ἡρακλείου Ὀσμὰν Φαζή, ἐπιθυμῶν νὰ κο-σμήσῃ καταλλήλως τὴν πόλιν, ἐξήγγισε διάφορα εἶδη διακοσμήσεως, τὰ ὅποια ἐλλείπουν ἐκεῖ, διὰ τῆς κατωθι ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν ὄμιον Πειριόδη.

Πρὸς τὸν κ. Τρ. Μουτσόπουλον
Δημάρχον Πειριόδος
Ἐν Ἡρακλείῳ 23 Δεκεμβρίου 1898
Ἀξιότιμε κύριε συνάδελφε,

Προκειμένου μετὰ τινος ἡμέρας νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν ἡμετέραν πόλιν ἡ Α. Β. Γ. ὁ Ὑπάτος τῆς Νήσου Ἀρμαστή, λαμβάνω τὸ θάρρος νὰ παρα-καλῶ ὑμᾶς ἵνα εὐαρεστούμενος μὲς ἀποστεί-λῃτε διατάξεις καὶ ἐπὶ ἐπιστροφῇ τὰς ση-μαίας καὶ τὰ σημάτια καὶ τὰ διάφορα δια-κοσμήσεις εἶδη τὰ ὅποια κέντηται ὁ ὄμιος Πει-ριόδος, ἵνα χρησιμεύσιν πάντα ταῦτα πρὸς με-γαλειότητα τῆς υποδοχῆς τοῦ λαοφιλοῦτος κυ-βερνήτου μας ἐπιτυχίαν.

Δέξασθε, κ. Συνάδελφε, μετὰ τῶν ἐκ τῶν προτίμων εὐχαριστιῶν μου καὶ κατὰ τὴν διαβε-βαίωσιν τῆς ἐξαιρετικῆς ὑπολήψεώς μου.

Ὁ Δημάρχος Ἡρακλείου
Ὀσμὰν Φαζή

Ὁ δεσποιντὴς τῆς «Μακεδονίας» Κά-πτοσεβ ἐρωτήθηκε ποῦ ἀποτελέσματα προσδοκᾷ ἐκ τοῦ ἐν Γενεύῃ συγκαληθέντος Ἀλβανομακε-δονικοῦ συνεδρίου μεταξὺ ἄλλων εἶπε :

— Πάντες νομίζουσιν ὅτι τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα ἐνδοφέρει τὴν Βουλγαρίαν, Σερβίαν ἢ ἄλλην τινὰ Δύναμιν. Ἡμεῖς θέλομεν τὴν Μα-κεδονίαν ἐλευθερίαν, ἀναγνωρίζοντες τὴν ὑψηλὴν κυριαρχίαν τοῦ Σουλτάνου, θέλομεν νὰ τύχω-μεν τῶν ἐλευθεριῶν, ὧν ἔτυχον οἱ Κρήτες καὶ ὧν ἐλλόγιμος προσδοκῶν οἱ Ἀρμενιοὶ, οἱ Ἀλ-βανοὶ. Οἱ Μακεδόνες πρὸς ἀποφυγὴν αἱματοχυ-ρίας θὰ προσπαθῶσιν νὰ ἐλαχίσωσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Εὐρώπης. Τὸ πρόγραμμά των εἶναι νὰ καταστήσωσιν αὐτὴν αὐτόνομον τῇ βοη-θείᾳ καὶ ἀρωγῇ τῶν φίλων τῆς. Ἀυτονομία τῆς Μακεδονίας ὑπὸ κυβερνήτην Χριστιανὸν εἶναι ἡ μόνη λύσις. Γενικὴ πεποιθίσις κρατεῖ ὅτι λυ-θέντος τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος ἀνάγκη νὰ προ-βληθῇ εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τῆς Μακεδονίας καὶ Ἀλβανίας. Ἡ Μακεδονία ἀναυτοῦσα νὰ ζήσῃ ἴδιον βίον αὐτόνομον διὰ ἐκλέξῃ διὰ δημο-φιλίστατος ἂν θέλῃ νὰ ἐνωθῇ μετὰ τῆς Βουλ-γαρίας, Σερβίας ἢ Ἑλλάδος.

Κατ' ἐπιστολὰς ἐκ Θεσσαλονίκης, τρώ-μος κατέχει τοὺς ἐν Μακεδονίᾳ χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς ἐνεκα τῶν ἐκτάκτων μέτρων, ἅμα λαμβάνει καθ' ὅλον τὸ βιλαέτιον τοῦτο ἡ Τουρ-κία καὶ τῆς συγγενήσεως ἐν αὐτῇ πολλῶν στρατευμάτων. Καθ' ἡμέραν σχεδὸν εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ τ' ἄλλα κέντρα τῆς Μακεδο-νίας καταφθάνουν σώματα τουρκικοῦ στρατοῦ ἐκ τῶν ἐλλήνοτουρκικῶν συνόρων καὶ ἐκ Κων-σταντινουπόλεως. Κατὰ τοὺς μετρωτούς ὑπο-λογισμοὺς, καθ' ὅλην τὴν Μακεδονίαν ὑπάρχει ἤδη τουρκικὸς στρατὸς ἄνω τῶν 18—20,000 ἀνδρῶν. Τελευταίως ὁ στρατὸς οὗτος ἐνισχυθῇ καὶ μὲ πολὺ πυροβολικόν, τὸ ὅποιον μετεστάθ-μευσεν ἐξ Ἑλασσῶνος καὶ ἄλλων μερῶν τῶν ἐλλήνοτουρκικῶν συνόρων. Οἱ ἐν Μακεδονίᾳ τὴν μεγάλῃ ταύτην συγκέντρωσιν τῶν στρατευμά-των ἀποδίδουσιν εἰς φόβου τῆς Τουρκίας περὶ ἐνδοχρόμιον τινὸς κινήματος ἐν τῇ μακεδονικῇ χώρᾳ ὑποκίνησει τῶν Βουλγάρων. Τούτου δ' ἐνεκα μὲν μέρος τῶν ἐν Μακεδονίᾳ Χριστι-ανῶν ἀπερρίσσαν ἵνα καταφύγῃσιν εἰς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτὰς τῶν Μ. Δυνά-μεων, καταγγέλλουσιν δὲ τὰς ἐν Μακεδονίᾳ μο-νομερεῖς ἐνεργείας τῶν Βουλγάρων καὶ ζητήσας τὴν ἐπέμβασιν τῶν πρὸς πρόληψιν παντὸς ἐνδο-χρόμιου κινήματος, τὸ ὅποιον δυνατόν νὰ προ-παρασκευάζουν οἱ Βούλγαροι καὶ ὅπερ θὰ στραφῇ εἰς βίρος των.

Ἀδελφον ζωηροτάτην ἐνεποίησιν εἰς τὸ Λονδὶνον καὶ τοὺς Παρισίους ἡ δημοσίευσίς Κυ-ανῆς Βίβλου περὶ τῆς Μαδαγασκάρης, ἐνῶ το-

σοῦτα ἐκκρεμῇ ζήτηματα μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐνδοκονοῦν ἀκμήν ἐπὶ τοῦ τάπητος. Ἐκ τῶν δημοσιευθέντων ἐγγράφων καταφαίνε-ται, ὅτι ἡ Ἀγγλία οὐδέποτε ἔπαυσε διαμαρτυ-ρομένη διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας ἐν Μα-δαγασκάρῃ, εἰσακουθεῖσα μόνον ἅπασι, ὅταν ὁ Δελακασσὲ, ὑπείκων εἰς ἐντόνους παραστάσεις τοῦ Σουλτάνου, παρήγγειλεν εἰς τὸν διοικητὴν τῆς Μαδαγασκάρης, στρατάρχην Γαλλίαν, νὰ κατα-λέσῃ διατάξῃ, καθ' ἣν τὸ δικαίωμα τῆς ἀπο-πλείας εἰς τὴν νήσον ἀνεγέμετο ἀποκλειστικῶς εἰς γαλλικὰ πλοία. Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες δια-βλέπουν εἰς τὴν στάσιν τῆς Ἀγγλίας ἐπιτά-σιν τῶν ἐχθρικών διαθέσεων, ἀς ἡ ἀγγλικὴ πο-λιτικὴ δὲν ἔπαυεν ἐπιδεικνύουσα ἀπ' ἀρχῆς τῶν ἀναγκασμῶν διενέξων. Ὁ παρισινὸς «Ἐσπε-ρινὸς Ταχυδρόμος», ἐφημερίς γνωστὴ διὰ τὰς ἐπισήμους σχέσεις τῆς, λέγει ὅτι ἡ κατάστασις γενικῶς θεωρεῖται τῶσον κρίσιμος, ὥστε αἱ εὐ-ρωπαικὰ Κυβερνήσεις ἤρχισαν νὰ συσκέπτωνται περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποσπῆσεως ἐνδεχομένης καὶ σχεδὸν ἀσθεντοὺς ἀγγλογαλλικῆς συγκρούσεως. Ὁ λόρδος Κρόμπερ ἔθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τοῦ σχολείου Γόρδωνος ἐν Κερτούμ.

Ὁ Τάξος ἐνεργεῖ ὥπως προκαλέσῃ διαι-τησίαν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν μεταξὺ Ἀγ-γλίας καὶ Γαλλίας. Ἡ Γαλλία εἶναι εὐνοική διὰ τὴν πρῆτασιν. Ὁ Σουλτάνος συχνὰ διασκεπτά-ται μετὰ τοῦ Ρώου πρεσβευτοῦ. Ἡ Ἀγγλία ἐναντιοῦται ὅχι μόνον κατὰ τῶν γαλλικῶν ἀπαί-τησεων ἐν Συγγῇ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τῶν ρωσ-σικῶν ἐν Χερσὸν. Εἰς τοὺς ὑψηλοὺς κύκλους ἐν Παρισίοις αὐξάνει ἡ ἀνησυχία ἐνεκα τῆς στά-σεως τῆς Ἀγγλίας περὶ τῆς ἀλλεπάλληλα ζη-τήματα καὶ ἀποδεικνύουσιν ὅτι ἔχει ἀπόφασιν νὰ τύχῃ λύσεως τῆς ἀρεσκίας τῆς ἡ νὰ κηρύξῃ τὸν πόλεμον, βασίζων ἐπὶ τῆς ὁμοφρονίας αὐ-ξανούσης ὑπεροχῆς τῶν ναυτικῶν τῆς δυνάμεως.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἀπεταλμένοι τοῦ ἀρμενικοῦ κοιμητῶτος παρουσιασθέντες εἰς τὸν νέον ἐν Κων(πόλει) πρε-σβευτὴν κ. Κωνσταντίνου ἐπέστησαν αὐτὸν νὰ πα-ρέμβῃ ὑπὲρ τῆς Ἀρμενίας, καθότι αἱ κακώ-σεις ἐξακολουθοῦν.

Ἐν τῷ Εὐξείνῳ ἀναυάγησαν ἐν ἱστοριο-φόρον ἀιγυπτιακόν, δύο ρωσικὰ ἀτμόπλοια καὶ ἐν ἱστοριοφόρον ἑλληνικόν. Οὐδεὶς ἐκ πληρωμάτων ἐσώθη.

Κατὰ τὰς ληθείας εἰδήσεις ἡ ἐν Μα-κεδονίᾳ χωροφυλακὴ θὰ ἐνισχυθῇ πολλὰ καὶ τῆς χώρας. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐν Μοναστηρίῳ χωρο-φυλακῆς Νασιμ πασᾶς, ὁ μὴ ἀναπαύσας ἑαυτὴν δραστηριότητά ἀντικατέστη ὑπὸ τοῦ ἐν Θεσα-λονικῇ συνάδελφου τῶν Ἀγιά βέη. Ὅπως δὲ ἐπιτηδεύονται ἀποτελεσματικώτερον τὰ τουρκο-σερβικὰ σύνορα, ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις κατὰ τὴν «Μίλε Νόβλεν» διέταξε τὴν ἀνέγερσιν στρατῶνος χωροφυλακῆς ἐν Κράλτσβιρ. Ἐξ ἐλ-λου τηλεγραφοῦσιν ἐκ Σόφιας ὅτι τὰ μακεδονικὰ κομμάτια τῆς πόλεως ταύτης συνεχρόντησαν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας πολλὰς συνειρίας, καθ' ἃς συνεζήτηθῃ τὸ ζήτημα τῶν μεταρρυθμι-σῶν καὶ ἀπερρίσθη νὰ προβληθῇ εἰς τὰς Με-γάλας Δυνάμεις, εὐθὺς μετὰ τὸ νέον ἔτος νέον ὑπόμνημα ἐξιστοροῦν τὴν κατάστασιν τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ χριστιανικοῦ στοιχείου.

Κατ' εἰδήσεις μεταδόμενας ἐξ Ἑλασσ-ῶνος εἰς Λάρισαν, ἡ Τουρκία λαμβάνει ἐσχά-τως σύντονα στρατιωτικὰ μέτρα ἐν Μακεδονίᾳ κατέσται ὑπὸ τὰ ὅπλα τοὺς ἐξοδούς Σκοπέλου, ἐξ ὧν θέλει συγκροτηθῇ ἐν στρατιωτικὸν σῶμα μὲ ἔδραν τὰ Σκόπελα, συνεχέντρως δὲ καὶ δέκα τάγματα στρατοῦ ἐν Ἑλασσῶνι. Ἐν τὰ μέτρα ἀληθεύσιν, ἡ Πύλη λίαν φρονίμως παρασκευά-ζεται νὰ ἀντιμετωπίσῃ βουλγαρικὰ κινήματα ἐν Μακεδονίᾳ θεωρούμενα πιθανά.

Σύμματα ὁ Γερμανικὸς τύπος σχολιάζει εὐ-νοϊκῶς τὴν μακρὰν συνέντευξιν τὴν ὁποίαν ἔσχεν ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος μετὰ τοῦ πρέσβους τῆς Γαλλίας. Αἱ πλείους τῶν ἐφημερίδων πι-στεύουσιν ὅτι ἡ συνέντευξις ἔσχεν ὡς ἀντικεί-

μενον τὴν Κωνσταντίνου Βίβλον τὴν δημοσιευθεῖσαν ἐσχάτως περὶ τῆς ἐν Μαδαγασκάρῃ Ἀγγλογαλ-λικῆς διαφορᾶς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀπεφυλαχέθησαν πάντες οἱ ἐκ τῶν ὁμοσυνθῆ-ν καὶ ὑπάρχον ὁθωνοὶ, οἵτινες εἶχον συλληφθῇ καὶ φυλακισθῇ πρὸ τινος ὡς μετασχόντες τοῦ πολέμου ὡς ἐθελοντο ἐν τῷ ἑλληνικῷ στρατῷ ἢ ὡς εὐρέθεντες κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐν Ἑλλάδι.

Περὶ τὴν μεσημέριαν τῆς Δευτέρας εἰσι-πλευσαν εἰς τὸν λιμένα Πόλεως τὸ φέρον τὸν ῥωσὸν ναύαρχον Σαρδύλωφ πολεμικὸν σκάφος «Πρίγκιψ τοῦ Ἐδιμβούργου». Πάραυτα τὸ φρου-ριον καὶ ὁλόκληρος ἡ πόλις ἐσηματοστολήθη, τῇ ἐπιμελείᾳ δὲ τοῦ δημάρχου καὶ τοῦ ἀστυνό-μου κ. Βαρδουλῆ ἐν τῇ ἀποδόχῃ Κρητικαί, Ρωσικαί καὶ Ἑλληνικαὶ σημαίαι ἀδελφικῶς δι-εσταυροῦντο. Τοῦτο ἰδὼν ἐκ τοῦ πλοίου ὁ ναύ-αρχος διευμήνισε διὰ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ ὅτι θὰ ἐξέλθῃ ὅπως ἐπισκεφθῇ ἐπισήμως τὸν δη-μάρχον καὶ τὴν πόλιν. Τὴν 2 ὥραν μ. μ. μετέβη εἰς τὸν ἐν τῇ νήσῳ τῆς Σφακτηρίας μνη-μεῖον ἐνθα μετὰ τοῦ ἱερέως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ἐπιτελείου ἐτέλεσε μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τῶν ἐκεῖ τεθνηκυμένων Ρώων. Ἐκ τῆς Σφακτη-ρίας ὁ ναύαρχος μὴ ὅλου τοῦ ἐπιτελείου τοῦ ἀρίστου εἰς τὴν πόλιν ὅπου παρὰ τὴν ἀποδόχου ἀνέμενον αὐτὸν ὁ δημάρχος μετὰ τῶν ἄλλων ἀρχῶν καὶ τοῦ διεθυντοῦ τοῦ τηλεγραφοῦ καὶ Καραῦθι. Εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ δημάρχου γαλλιστὶ γενόμενῃ ἀπήντησε τὰ εἰκότα μετὰ ταῦτα πάντες μετέβησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ δη-μάρχου ἐνθα προσεφίρθη αὐτοῖς τέλει, ἐνῶ κά-τωθι οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων ἐψάλλον. Ὁ Ναύαρχος ἀπὸ τοῦ ἐξώστου ἠχηρήσθησεν αὐ-τοῦς, μετὰ τοῦτο δὲ μετέβη εἰς τὸ φρούριον ὅπου ὁ φρούραρχος ἔχεν ἐκ τοῦ προχείρου προ-παρασκευάσει τὰ τῆς υποδοχῆς.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ ὁ ναύαρχος Σαρδύλωφ ἔτυχεν ἰδιαιτέρας ἀκρόασης παρὰ τῷ Βασιλεῖ. Ἡ Α. Μ. ἀπὸ πρῶτον ἠχηρήσθησεν τὸν κ. Σαρδύλωφ διὰ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώ-σεως τῆς Κρήτης ἐνεργείαν του, τῷ ἀνέμενον τὸν Μεγαλίσταρον τοῦ Σωτήρος ὡς ἔδειγμα εὐγνωμο-σύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τὰς τῶσαι πρὸς αὐτὸ ὑπηρεσίας του. Ὁ Βασιλεὺς ἀνεκρί-νωσεν εἰς τὸν κ. Σαρδύλωφ, ὅτι καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἐν Κρήτῃ συναδέλφους του, ἡτοῦ τὸν Ἀργύριον ναύαρχον Νελέ, τὸν Γάλλον Ποττιέ καὶ τὸν Ἰταλὸν Μπέτολο θ' ἀνεμνήσῃ ὅμοιον παρσχημον. Πλην τῆς παραμυθίας τῶν ἐν Κρήτῃ ναυάρχων τῶν τεσσάρων προσταθῶν Δυ-νάμεων, θ' ἀνεμνήσῃ ὑπὸ τῆς Α. Μ. ὁ Με-γαλίσταρος τοῦ Σωτήρος καὶ εἰς τὸν τῶσον ναύ-αρχον καὶ ἡ ὑπερβολὴ τῶν ἑσωτερικῶν τῆς Ἰτα-λίας κ. Κανεῖρος.

Ὁ βουλευτὴς Ἀστὴρ κ. Καραπάνος, ἀρ-χηγὸς τοῦ προεδρικοῦ κοιμητῶτος, ἐξέδωκεν εἰς φυλάκην τὰς σείφεις καὶ γινώμας αὐτοῦ ἐπὶ τῆς καταστάσεως τῆς χώρας καὶ τῶν ἀναγκαζῶν πρὸς ἀνθρώπων αὐτῆς μετῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

διεσπαρμένων όμογενών, μεταξύ τών όποίων καί ήτο κυρίως διαδεδομένη. Η διακοπή τής «Κλει-
ούς» άφηκε τό έδαφος έντελώς ελεύθερον είς
τήν «Ημέραν», ήτις διά τής βαθμιαίας άσκή-
σεως τής ιδιοφυίας του Βυζαντίου απέβη τό άνυ-
πέρβλητον καί μοναδικόν πρότυπον έλληνικής
έφημερίδος, σοφούς, ένδιαφερούσης, άκαδημαί-
κής, κομψώς γρχομένης, περιεχούσης δ' είς τās
τέσσαρες μεγάλας καί πυκνοτυπωμένας σελίδας
της περίληψιν τής πηλοσμίου κινήσεως έκάστης
έβδομάδος. Κατά τās τελευταία έτη καί άφ'
ότου ό 'Αναστάσιος Βυζάντιος απέθανεν, ό 'Α-
λέξανδρος Βυζάντιος συνέτασεν αυτός καί τήν
'Αθηναϊκήν άλληλογραφίαν τής «Ημέρας», έ-
καί δέ κυρίως άνεφάνετο ελεύθερα, ή πλήρης
μέθος άττικου ιδιοφυίς του, ή εύρίσκουσα πάν-
τοτε τούς δηκτικωτέρους τών χαρακτηρισμών
διά τούς αντίπαλους. Η «Ημέρα» μετά τόν

ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΑΛΗ

(Συνέχεια έκ του προηγούμενου φύλλου)

Τήν Μονήν του Παντελεήμονος άποτελεί πε-
ρίβολος άρκούντως εύρύς, ού έντός ύπάρχει ό
ναός, περίξ δέ επί τών τριών πλευρών είνε κελ-
λία μικρά, έν οίς συνήθως διαμένουσιν οί έκ τής
πόλεως τών 'Ιωαννίνων προς άναψυχήν κατά
τό θέρος είς τήν νήσον μεταβλίνοντες. Κιτώ
κησε δέ ό 'Αλής μετά τής Βασιλικής, του μι-
κρού Μινθάκη Οικονόμου καί του Θινάση Βά-
για έν δύο δωματίοις επί τής άνατολής πλευ-
ράς, τās δέ παρακείμενα τών άλλων πλευρών
κατέλαβον οί εύχρήσιμοι σωματοφύλακες· αυτός
τό έτερον τών έρημένων δωματίων του 'Αλή
συνεκοινώνει διά μικράς θύρας προς παρακειμέ-
νην όπήν ή σπήλαιον του ύπερκειμένου τής Μο-
νής βράχου. Έν τή όπή δέ ταύτη, ως φαίνε-
ται, είχον έναποτεθή τās πολύτιμα είδη, όσα
συναπεκόμισαν ό 'Αλής καί ή Βασιλική έκ του
φρουρίου. Περιωρισμένος έν τή πενιχρά ταύτη
κατοικία ό τέως μεγαλοδύναμος Στρατάρης, δι-
ήρχετο τās ήμέρας καί τās ώρας έν άθυμία καί
άγωνία, μικράν εύρίσκων παρηγορίαν είς τās
θωπείας τής Κυρά Βασιλικής. 'Επεμπε δ' αυτός
ό Χουρσίτ ού μόνον τροφάς, αλλά καί μουσι-
κούς καί μετέδχινον παρ' αυτός καθ' έκάστην
σχεδόν πολλοί τών έν τώ στρατοπέδω μεγιστά-
νων, συνοδεύόμενοι ύπό δύο ή τριών θεραπόντων
άόπλων, καί διήρχοντο μετ' αυτού ώρας τινάς,
μή παύόμενοι νά παρέχωσιν αυτός έλπίδας περί
τής αίσιας έκβάσεως τής ίκετευτικής προς τό
Δουβλέτι αίτήσεώς του.

Τέλος μετά παρέλευσιν ήμερών τινων άκόμη
ό Χουρσίτ λαβών ήδη, ως είπε, τήν όριστικήν
έκ Κωνσταντινουπόλεως άπάντησιν καί καλέ-
σας παρ' έκυτῶ τούς σπουδαιοτέρους τών άξιω-
ματικών του, άνέγνω είς έπήκοον αυτόν τήν
αυτοκρατορικήν διαταγήν, τήν έπιτάσσουσαν
τήν θανάτωσιν του 'Αλή (κάτλι φερμάν), καί
τήν όήμευσιν πάντων τών ύπρχόντων αυτού·
ήρώτησε δέ, τίς έξ κύτων έπεθυμεί νά γείνη ό
έκτελεστής τής έρας άποφάσεως. Πρώτος δ' έκ
των παρισταμένων προσελθών τότε ό Κρισέ
Μεχμέτ Πασάς, ό γνωστός κεχαγιάς του Στρα-
τάρχου έν Τριπολιτζά, έλαβε τό φερμάνι καί
έθεσεν αυτό επί τής κεφαλής του, όπερ ήτο ση-
μείον άποδοχής τής ύπερτάτης προσταγής. Αύ-
θωρε διεμήνυσεν ό Χουρσίτ τῶ 'Αλή διά του
Χασάν Πασά, ότι τό αυτοκρατορικό φερμάνι
έφθασε καί έπειδή ή θέλησις του Πατισιάχ ήτο
ν' άγγελθῇ τούτο μετά τήν έν τή 'Ακροπόλει
είσοδον του Στρατάρχου, προέτρεψεν αυτόν νά
διατάξη άμέσως τās δέοντα, όπως ελεύθερα καί
άνύποπτος γένηται ή είσοδος. 'Επί τή άνακοι-
νώσει ταύτη έπειδή έπληθύνον είς τήν ψυχήν
του 'Αλή αί ύπεψίαί καί ό φόβος, άπήντησεν
ότι θεωρεί άναγκαίαν τήν είς τό φρούριον μετά-
βασίν του προς έκτέλεσιν των νενομισμένων διά
τήν παραδοσιν δικτυώσεων, καί έτα αύτοπρο-
σώπως παραγγείλη τόν Τσάμην ν' άφήσῃ τήν
θέσιν του, όστις κατ' ούδένα άλλον τρόπον ού-
ναι νά ύπκνήσῃ. Πλήν καί ούτως, ό άπε-

θάνατον του Βυζαντίου μένει άνευ τής ψυχής έ-
κείνου, οίκος έρημος, έργον, τό όποιον, όσον-
δήποτε καλόν καί άν είνε, θά έχη όρον συγκρί-
σεως άδυσώπητον: τήν άνάμνησιν των δύο Βυ-
ζαντίων.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ Η «ΠΡΕΒΕΖΑ»

Άνδρέου Λαχανά

Όδός 'Αθηνάς άπέναντι Δηιοτικού Θεάτρου κα-
θριστη: άπίστευτος προθυμία ζήλευτή Τιμαί άκα-
ταγώνισται είνε τās μόνα συστατικά διά τό λαμπρόν
τούτο κουρείον.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Δ. ΖΑΔΟΚΩΣΤΑΣ 'Ιατρός

Παθολογικά καί παιδικά νοσήματα

Δέχεται άσθενείς έν τή ύπ' αριθμόν 16 Α γω-
νιαία αίκία του επί των οδών Βουλής καί
Νικομήνου.

8-9 π. μ. 2-3 1)2 μ. μ.

σταλμένος του Χουρσίτ έπέμεινε, άπαιτών τήν
μέχρι κεραίας εκπλήρωσιν τής Σουλτανικής δι-
αταγής. Τότε δέ ό άθλιος γέρον, ού τήν έγνω-
σμένην πονηρίαν είχον άμβλύνει τό ένστικτον
τής φιλοζωίας καί αί έλπίδες, δι' ών επί τοςάυ-
τας ήμέρας έβουκάλιζον αυτόν, ένέδωκε καί
ένέχειρισε τό έκ μαργαριτών κομβολόγιον, εί-
πών τῶ άπεισταλμένῳ ότι τούτο ήτο τό συμπε-
φωνημένον μεταξύ αυτού καί του φύλακος τής
पुरिताποθήκης σύνθημα έν' άπομακρυνθῇ. Καί
τῶ όντι, άποχωρήσας του Χασάν Πασά καί
έπιδειχθέντος μετ' όλίγον είς τόν Σελήμ Τσά-
μην του κομβολογίου, έσβυσεν ούτος τήν θρυ-
αλλίδα καί μετ' αυτής τήν ζωήν του αύθέντου
του, άποχωρήσας του ύπουργείου, όπερ άμέσως
κατελήφθη ύπό των καιροφυλακτούντων στρα-
τιωτών του Χουρσίτ.

Τούτων δέ γενομένων τήν πρωίαν, περί τήν
δείλιν τής 24ης 'Ιανουαρίου οί έν τή νήσῳ σω-
ματοφύλακες του 'Αλή άνήγγειλαν αυτός, ότι
λέμβοι πολλοί, πλήρεις όπλιτών, άπάρκασαι του
φρουρίου, έφάνιντο πλέουσai προς τήν νήσον,
'Ο 'Αλής επί τῶ άπροσδοκῆτῳ άκούσματι κα-
τελήθη ύπό τρόμου, διατάξας δέ τούς περί αυ-
τόν νά έτοιμασθώσιν, άνέμενε μετ' άγωνίας τήν
άφξιν των λέμβων. Μετά παρέλευσιν ήμισείας
ώρας περίπου πολυάριθμος όπλιτών συνοδεία, ή-
γουμέου του Κρισέ Μεχμέτ Πασά, κρατούντος
άνοικτόν πρό του στήθους του τό φερμάνι, καί
του Καφτάν άγά του Στρατάρχου, εισέβαλεν
είς τήν αύλήν τής Μονής έκ τής προς άνατο-
λάς θύρας, 'Ο 'Αλής, ιστάμενος μετά των
όλίγων σωματοφυλάκων του επί του εξώστου
(κρεβάτας) των δωματίων, άμα ιδών τήν συ-
νοδείαν εισερχομένην έπέταξε διά φωνής βρον-
τώδους νά μή προχωρήσῃ μηδείς πριν ή ίδίους
όφθαλμοίς βεβαιωθῇ περί του περιχομένου του
φερμανίου. 'Αμέσως δέ ό Μεχμέτ προβάς βή-
ματά τινά άνέβη τήν μικράν κλίμακα καί πα-
ρακολοθούμενος ύπό μόνου του Καφτάν 'Αγά
άπετάθη προς τόν 'Αλήν καί. έπιδεικνύων αυτός
τό φερμάνιον, τόν συνεβούλευσε νά ύποταγῇ ως
πιστός Μουσουλμάνος είς τό 'Υψηλόν πρόστα-
γμα. Δέν έπρόλαβεν όμως νά τελειώσῃ καί ό
'Αλής έκένωσε κατ' αυτού τό πιστόλιόν του,
άλλ' άνευ έπιτυχίας. Τότε δέ άμέσως καί ό
Μεχμέτ άντεπυροβόλησε καί ή σφαίρα έτυχε
τόν 'Αλήν κατά τήν άριστεράν χείρα· ριφθείς
δέ συγχρόνως έπ' αυτού τόν περιέσειξε διά των
βραχιόνων του, φωνάζων προς τόν σύντροφόν
του νά τόν κτυπήσῃ. 'Ο Καφτάν 'Αγάς τότε
ξίφουλκήσας κατήνεγκε βαρύ κατά του 'Αλή
κτύπημα, καί θά έφόνευε βεβαίως αυτόν, εάν
τό ξίφος δέν συνήντα τόν ύποβαστάζοντα τό του
εξώστου πρόστεγον ξύλινον στύλον. Τούτοχρό-
νως όμως ό σωματοφύλαξ του 'Αλή Φείμ Τσά-
μης, πυροβολήσας, έραιψε νεκρόν τόν Καφτάν
'Αγάν, άλλ' έπесе παραχρήμα καί ούτος νε-
κρός πυροβοληθείς ύπό των έν τή αύλή όπλιτών
του Μεχμέτ Πασά.

Καί άντηλλάγησαν μέν τότε έκτέρωθεν πυ-
ροβολισμοί τινες καί θόρυβος πολύς καί κραυγαί
καί κλαγγή όπλων ήκούοντο, άλλα καθαρώντες
οί περί τούς δύο συμπεπλεγμένους έτι άντιπά-
λους, ότι πυροβολούντες κατά θάτέρου τούτων

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΠΟΛΕΩΣ»

ΕΝ ΠΡΕΒΕΖΗ

Υπό τόν άνω τίτλον ήνέφξεν ξενοδοχείον
του ύπνου έν Πρεβέζῃ ό έκ Ζηγαρίου πασίγνω-
στος Χρόνης Σκελλαρίου. Οί διερχόμενοι πα-
τριώται θά εύρίσκωσι πᾶσαν περιποίησιν καί
πᾶσαν εύκόλιαν παρὰ του προθυμοτάτου διευ-
θυντοῦ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΗΠΕΙΡΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΕΦΑΝΙΔΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Είνε περιττόν νά συστήσωμεν τό Ξενοδοχείον
τούτο καθώς καί τόν Διευθυντήν αυτού, διότι
είνε είς άπαντας γνωστός διά τās εύκολίας τās
όποίας παρέχει είς τούς διερχομένους ήμετέρους
πατριώτας.

θά έφόνευον καί τόν έτερον, ώρμησαν έκτέρω-
θεν καί διεχώρισαν αυτούς. Καί οί μέν σωματο-
φύλακες του 'Αλή ώλησαν αυτόν έντός του δω-
ματίου, οί δέ του Μεχμέτ άπέσυραν τούτον προς
τήν αύλήν. Τότε δέ όχυρωθέντων άμφοτέρων
των μερών, σφοδρόν ήρξατο τό πυρ καί έπесον
όπλιταί τινες του Μεχμέτ, έως ού τινες τούτων
εισβαλόντες είς τό ύπό τό δωμάτιον του 'Αλή
ύπόγειον έπυροβόλουν άσκόπως προς τās άνω.
'Εν τούτῳ δέ τῶ μεταξύ ό 'Αλής, όστις βα-
σταζόμενος ύπό των σωματοφυλάκων του είχεν
είσαχθῇ είς τό δωμάτιον, άπετεθη ύπ' αυτών
επί στρωμνής, φέρον δέ κατά τόν βραχίονα
τραύμα ίκανώς σπουδαίον καί συστρεφόμενος έν
άγωνία, ως όφρις πληγωμένος, έκυλιετο επί του
δαπέδου. Τήν στιγμήν εκείνην μία των κάτω-
θεν ριπτομένων σφαιρών τυχούσα αυτόν, διεπέ-
ρασε τήν κοιλίαν του. 'Εξήντηλμένος καί ψυ-
χορραγών έκάλεσε τόν Βάγια, τόν μετά τινων
άλλων σωματοφυλάκων πυροβολούντα έτι έκ
των παραθύρων, καί παρήγγειλεν αυτόν διά
θησοκούσης φωνής νά φρονέσῃ τήν είς τό παρα-
κείμενον δωμάτιον καταφυγούσαν Βασιλικήν.
Ούτος όμως ιδών τόν 'Αλήν εκπνέοντα, ήνοιξε
παραθυρόν καί διά φωνών καί σημείων έδήλωσε
τοίς έν τή αύλή, ότι παραδίδονται. 'Αμέσως
τότε έπάυσαντο οί πυροβολισμοί, καί οί μέν έ-
πιζήσαντες των σωματοφυλάκων του 'Αλή κα-
ταθέντες τās όπλα, παρεδόθησαν, ό δέ Μεχμέτ
άνελθών άπέκοψε τήν κεφαλήν του άσπαίροντος
έτι Βεζύρου καί αίμοσταγῇ έπέδειξεν αυτήν έκ
του εξώστου προς τούς έν τή αύλή του μονα-
στηρίου στρατιώτας. 'Εκ των αίχμαλωτισθέν-
των ήταν ό Θινάσης Βάγιας, ό μικρός Μινθά-
κης, ό Κ. Μπότσρης καί ή Κυρά Βασιλική,
ήτις καθ' όλην τήν συμπλοκήν έκρύπτετο έντός
του παρακειμένου σπηλαίου, όπου έντρομος είχε
καταφύγει.

Τήν πρωίαν τής επιούσης, ό νεκρός του 'Αλή
μετηνέχθη είς 'Ιωάννινα, όπου πλήθος λαού ά-
νέμενε νά ίδῃ τό αίμόφυρτον τρόπαιον. Δέγεται
δέ, ότι επί τῇ θέα τής άποκοπείσης κεφαλής ό
ό σκληροκάριος καί τραχύς Χουρσίτ συνεκινήθη
καί έδάκρυσεν, αναλογιζόμενος ίσως έν τῇ θρη-
σκευτική φιλοσοφία, ής ως ούλαμάς ήτο όπα-
δός, τήν ματαιότητα των άνθρωπίνων. Η κε-
φαλή του 'Αλή κατ' αρχάς μέν παρεδόθη είς
τούς τσοχαδάρους (σωματοφύλακας) του Χουρ-
σίτ, όστινες επί δίσκου άργυρού καί διά πολυτί-
μου ύφάσματος κεκαλυμμένην περιέφερον τῇ ή-
μέρᾳ εκείνη τής 25 'Ιανουαρίου είς άπάσας τās
οίκιας, έν αίς διέμενον αί Μουσουλμανικά καί
Χριστιανικά έπισημότητες καί έπιδεικνύοντες
αυτήν έλάμβανον τό λεγόμενον μπακισί ήτοι
έφιλοδώρωντο. Μετά δέ τούτο, ταριχευθεΐσα
άπεστάλη είς Κωνσταντινούπολιν, όπου επί ί-
κανάς ήμέρας έμεινεν έκτεθειμένη είς δημοσίαν
θέαν μετ' έπιγραφής έκφραστικής. Τό δέ άκέ-
φαλον σώμα αυτού έτάφη μεγαλοπρεπώς έν τῶ
νυν Τζαμίφ Φετιγιέ έν τῶ φρουρίῳ, ένθα άλ-
λοτε ύπήρχεν ό ναός του 'Αρχαγγέλου Μιχαήλ,
παρὰ τās έπάλξεις καί παρὰ τόν τάφον τής συ-
ζύγου του 'Εμινές, έν τάφῳ δι' αυτός ό 'Αλής
είχε προετοιμάσει άπό κειροῦ δι' έαυτόν.

(άκολουθεΐ)